

KENNIS

wat doen wij ermee?

Maandblad

1e jaargang - nr. 12 - december 1985

ABONNEMENTEN:

- f 20,00 per jaar
- losse nummers f 2,00

KENNIS; WAT DOEN WIJ ERMEE!

"En het geschiedde, als Hij gekomen was in het huis van een der oversten der Farizeën, op de sabbat, om brood te eten, dat zij Hem waarnamen" (Lukas 14:1). De Heer kwam in het huis van een Farizeër om brood te eten, en dan lezen wij dat zij Hem waarnamen. Dat dit veel meer inhoudt dan enkel bemerken dat Hij aanwezig was, lezen wij uit vier teksten, waar dit zelfde woord voor waarnemen gebruikt wordt. Markus 3:2: "En zij namen Hem waar of Hij op de sabbat hem genezen zou, opdat zij Hem beschuldigen mochten". Dit waarnemen van de Farizeën had enkel ten doel om de Heer te beschuldigen. Hand. 9:24: "Maar hun lage werd Saulus bekend; en zij bewaarden de poorten, beide des daags en des nachts, opdat zij hem doden mochten". De ongelovige Joden bewaarden dag en nacht de poort van Damascus, met als doel Saulus, die tot geloof gekomen was, te doden. Gal. 4:10: "Gij onderhoudt dagen, en maanden, en tijden, en jaren". Dit woord onderhouden is ook weer het-zelfde woord in de grondtekst, als het woord waarnemen in Lukas 14. De Galaten onderhielden deze tijden, zodat zij terug keerden tot de zwakke en arme beginselen, om die van voren af aan te dienen (Gal. 4:9). Lukas 17:20: "En gevraagd zijnde van de Farizeën, wanneer het Koninkrijk Gods komen zou, heeft Hij hun geantwoord en gezegd: Het Koninkrijk Gods komt niet met uiterlijk gelaat". Het ging de Farizeën om de buitenkant (uiterlijk gelaat) en dat was de reden van hun vraag. Zetten wij alles onder elkaar dan krijgen wij een compleet beeld van wat het waarnemen in Lukas 14:1 inhoudt.

Markus 3:2, waarnemen om te beschuldigen.
Hand. 9:24, bewaren om te doden.
Gal. 4:10, onderhouden om terug te keren.
Lukas 17:20, vragen om uiterlijke dingen.

Dit waarnemen heeft een negatieve doelstelling omdat het voortkomt uit een negatieve (zondige God vijandige) natuur, en houdt zoveel in dat de Heer de Farizeën vervolgens antwoordde zonder dat zij nog maar één woord gesproken hadden, want hun manier van waarnemen sprak boekdelen, zodat de Heer hun antwoordde. Wij lezen menigmaal in de Evangeliën dat er mensen bij de Heer komen om Hem te vragen, maar de Heer bekende dan hun gedachten (Lukas 5:21,22), namelijk hun gezindheid waaruit de vraag gesteld werd, en daar antwoordde Hij op, en gaf geen rechtstreeks antwoord op de gestelde vraag! Filippenzen 2:5 leert ons dan ook: "Dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was", want "Zijn Goddelijke kracht heeft ons alles , wat tot het leven en de godzaligheid behoort, geschonken, door de kennis Desgenen, Die ons geroepen heeft tot heerlijkheid en deugd" (2 Petr.1:3). De Schrift laat ons duidelijk zien dat de gezindheid van Christus ons deel moet wezen, zodat ook wij mogen weten hoe wij moeten antwoorden. Lees Kol. 4: 6.

De oorzaak van hun waarnemen lezen wij in het volgende vers van Lukas 14: "En ziet, er was een zeker waterzuchtig mens voor Hem". Net als in Markus 3:2, namen zij Hem waar of Hij op de sabbat genezen zou. Deze man in Lukas 14 was ook ziek en had genezing van node, hij leed aan waterzucht (medische term: oedeem).

Deze ziekte wordt maar één keer genoemd in de Schrift en wel hier in Lukas 14:2. Waterzucht is een ziekelijke opeenhoping van vocht in lichaamsholten of lichaamsdelen. Men neemt water tot zich, maar het lichaam doet er vervolgens zo weinig mee, dat het zich gaat ophopen in lichaamsholten of delen. Mensen die aan deze ziekte lijden zien er dan vaak ook "opgeblazen" uit. Zoals alle zienlijke dingen een beeld zijn van onzienlijke dingen, is ook deze ziekte een beeld van een geestelijke ziekte, die zich voor kan doen bij mensen. Titus 3:5 leert ons dat wij zalig gemaakt zijn door het bad der wedergeboorte en in Efeze 5:26 staat dat wij gereinigd zijn door het bad des waters, namelijk door het Woord. Water als een beeld van het Woord is in de Schrift dus een duidelijke zaak. Water nemen wij tot ons om in leven te blijven, zonder water geen leven, zonder het Woord van God geen leven. Maar wat gebeurt er als water geen wijn wordt? (Joh. 2:9). Het hoopt zich op in het lichaam en het wordt niet verwerkt! Net zoals de natuurlijke mens niets kan doen met de woorden Gods (1 Kor. 2:14), hij neemt het woord van God tot zich, maar kan het niet verwerken, het blijft bij hem hoofdkennis, en hij wordt opgeblazen, want kennis alleen, maakt opgeblazen (1 Kor. 8:1), met als gevolg: Hij weet niets (1 Tim. 6:3,4). Een natuurlijk mens (de oude mens) toegerust met kennis is opgeblazen, namelijk waterzuchtig, dus: ziek! En ook hij heeft genezing van node wil hij niet ten einde "stikken". Want het is niet gelegen in woorden maar in kracht! (1 Kor. 4:20). Al in het oude testament vinden wij geïllustreerd, datgene wat zich reeds nu openbaard bij de kinderen Gods. "Het zal alzo zijn, gelijk wanneer een hongerige droomt, en ziet, hij eet; maar als hij ontwaakt, zo is zijn ziel ledig; of, gelijk als

wanneer een dorstige droomt, en ziet, hij drinkt; maar als hij ontwaakt, ziet zo is hij nog mat, en zijn ziel is begerig" (Jes. 29:8). Tijdens de slaap eet en drinkt men, maar als men ontwaakt is zijn ziel nog steeds ledig, hij heeft niets, of: hij weet niets (1 Tim. 6:4). Hoeveel gelovigen zijn niet in een diepe slaap gesust? En tijdens die slaap zijn ze druk bezig met eten en drinken, men meent ook nog Gode te behagen met allerlei "christelijk werk" waar men mee belast is, maar, men slaapt. "Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten" (Ef. 5:14). Later meer daarover. Lezen wij verder in Lukas 14, dan zien wij dat de Heer de wetgeleerden en Farizeën vroeg, of het geoorloofd was om op de sabbat gezond te maken. De Heer bekende immers hun gedachten en wist waar bij hun de schoen knelde. Dat het geoorloofd was moest voor hen vaststaan, zij waren immers wetgeleerden! "Maar", staat er, "zij zwegen stil ' ' vs.4. Zij waren bekend met de schriften en wisten het antwoord op Zijn vraag. Maar als zij geantwoord hadden moesten zij ook de konsekwenties aanvaarden, en dat wilden zij niet, omdat zij Hem niet wilden. Zij namen Hem immers waar om Hem te beschuldigen. Kennis van de Schrift, zonder de konsekwenties daarvan te accepteren, ongeloof dus! maakt opgeblazen. Het Woord kan niet met zachtmoedigheid geplant worden (Jak. 1:21), zodat het Woord nimmer gestalte in ons krijgt. Het woord der prediking doet ons dan geen nut, omdat het met het geloof niet gemengd is (Hebr. 4:2). Een typisch symptoom van een ziekte, waarvan waterzucht een beeld is.

Maar ondanks het gedrag van de Farizeën richtte de Heer Zich tot de zieke en nam hem, genas hem, en liet hem gaan, uit het huis van de Farizeër. Daarover later

meer. Vervolgens lezen wij in vers 5 van Lukas 14:" En Hij, hun antwoordende, zeide: Wiens ezel of os van ulieden zal in een put vallen, en die hem niet terstond zal uittrekken op de dag des sab-bats"? En opnieuw zwegen zij stil Dat deze vraag direkt in verband staat met de vorige vraag uit vers 3 is duidelijk. Wij zullen zien dat het uittrekken van een ezel (grondtekst: zoon) of os op de sabbat het zelfde is als het genezen van een waterzuchtig mens op de sabbat. In Deut. 22:4 staat: "Gij zult uws broeders ezel of zijn os niet zien, vallende op de weg, en u van die verbergen; gij zult ze met hem ganselijk oprichten". In Ex. 23:5 en 12a: "Wanneer gij uws haters ezel onder zijn last ziet liggen, zult gij dan nalatig zijn, om het uwe te verlaten voor hem"? "Zes dagen zult gij uw werk doen; maar op de zevende dag zult gij rusten; opdat uw os en uw ezel ruste". De os of ezel kan niet eerder rusten, voordat hij onder zijn last is weggehaald, of, zoals de Heer zegt in Lukas 14, voordat hij uit de waterput is getrokken. Hoeveel kinderen Gods zitten niet in deze waterput, omgeven door water zonder vaste grond onder hun voeten, men kan geen kant op, en men verdrinkt in het water. In plaats dat men de dingen zoekt, die boven zijn, waar Christus is (Kol. 3:1), zoekt men het beneden in een put.

Men kan nog zoveel informatie hebben over de Schrift en zich vervolgens "verheven" voelen boven andere gelovigen, maar in wezen zit men diep in de put, en ligt men onder een last (Ex. 23:5), en is men gevallen op de weg (Deut. 2:4), men is waterzuchtig, en heeft genezing van node. De man in Lukas 14, was in het huis van een Farizeër, hij leed aan waterzucht, maar daar was ook de Here Jezus, Die, zo lezen wij in het 4e vers, nam hem, genas hem, en liet hem gaan. Dat is wat

Christus bij een ieder wil doen. Ons uittrekken uit de waterput en ons stellen op vaste grond! In Hand. 11:10 vinden wij het zelfde woord wat in Lukas 14 vertaald is met uittrekken. Waar Petrus een gezicht te zien kreeg, waarna alles werd opgetrokken in de hemel. Als wij Christus toelaten in ons leven, en ons vertrouwen op Hem stellen, worden wij uit de put getrokken, en vervolgens opgetrokken in de hemel. De Heer genas de man, en liet hem gaan, uit het huis van de Farizeër, in de vrijheid. Uit de waterput, in de vrijheid. "Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn" (Joh. 8:36), en dat juist op de sabbat op de rustdag, om vervolgens de rust in te gaan. "Laat ons dan vrezen, dat niet te eniger tijd, de belofte van in Zijn rust in te gaan nagelaten zijnde, iemand van u schijne achtergebleven te zijn. Want ook ons is het Evangelie verkondigd, gelijk als hun; maar het woord der prediking deed hun geen nut, dewijl het met het geloof niet gemengd was in degenen, die het gehoord hebben. Want wij, die geloofd hebben, gaan in de rust, gelijk Hij gezegd heeft: Indien zij zullen ingaan in Mijn rust! hoewel Zijn werken van de grondlegging der wereld af al volbracht waren" (Hebr. 4: 1-3). "Want die ingegaan is in zijn rust, heeft zelf ook van zijn werken gerust, gelijk God van de Zijne" (Hebr. 4:10).

Door ongeloof kon Israëel niet ingaan in het beloofde land (Hebr. 3:19), en door ongeloof komen wij nu reeds nooit in het beloofde land, in de hemel, hoewel onze positie daar wel is, net zo goed als Israëel het uitverkoren volk is en ook een hoge positie had. Maar door het geloof, het voor waar houden van de beloften Gods, gaan wij in de rust, hebben wij gemeenschap met Christus, en worden wij gevoed in grazige weiden. Hij is het, Die ons dan leert (Ef. 4.21). Daar eten en

drinken wij van Christus. Daarom zegt Hij: "Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven" (Math. 11:28). "Die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet" (Op. 22:17). "Zo iemand dorst, die kome tot mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien" (Joh. 7:37,38). "Maar zo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, dien zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water dat Ik hem geven zal, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven" (Joh 4:14).

Ter afsluiting 1985

De eerste jaargang is met de uitgave van dit nummer gekompleteerd.

De reden, waarom wij waren overgegaan tot het uitgeven van een maandblad, werd in het eerste nummer als volgt weergegeven: om de mens te bepalen bij Christus Jezus, "Hij Die de Weg, de Waarheid en het Leven is" (Joh. 14: 6). Of dit ook de praktische uitwerking was en is bij degene die dit blad hebben gelezen, werd en wordt bepaald door het persoonlijk geloofsleven, want het woord der prediking heeft alleen dan een positieve uitwerking, wanneer het gemengd is met geloof, in degene die het horen (Hebr. 4:2). "Want zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen" (Hebr. 11:6). Geloof wil niet alleen zeggen, dat wij ons bewust zijn dat het waarheid is wat er gezegd wordt, maar geloven betekent volkomen vertrouwen op datgeen wat God spreekt, er vanuit leven, d.w.z. dat onze "handel en wandel" bepaald wordt door dat, wat wij geloven. Als voorbeeld moge het volgende dienen: Wanneer de Bijbel zegt, dat de mens tot alle goede werk ongeschikt is (vergelijk Rom. 3:12 met Titus 1: 16), dan is het "praktische" gevolg hiervan, dat wij niets meer van de mens verwachten. De Korinthe-brief zegt dan ook: "Wij kennen van nu aan niemand meer naar het vlees" (2 Kor. 5:16). Dus wij (gelovigen) komen niet meer tot de uitroep: "wat valt mij dat tegen van hem (of haar)". Dat deze waarheid een praktische beleving van de gelovige is, blijkt uit de woorden "wij kennen" enz. Dat veel "gelovigen" spreken over "hun" God, en over "hun" samenkomst is duidelijk, maar er zijn slechts weinigen die werkelijk Christus "uitstralen".

Wanneer diegenen, die wedergeboren zijn (Joh. 3:7), werkelijk vanuit Christus zouden leven, zou dit tot gevolg hebben dat iedere discussie (woordenstrijd) tussen zogenaamde "gelovigen" er niet meer zou zijn. "Doet geen ding door twisting of ijdele eer, want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was" (Fil. 2:3,5). "Dit gevoelen" is een gevolg van het geloof in Christus Jezus. het verlangen van God is dan ook, dat wij Hem werkelijk serieus nemen. Dat dit schrijven en dat van het afgelopen jaar daartoe moge en mocht bijdragen, dat wij Hem (werkelijk) leren kennen, en de kracht van Zijn OPSTANDING!